

přítomný čas prostý – present simple tense

vychází z opakování (každý den, každé pondělí), obecné skutečnosti (v zimě sněží)

I. kladná oznamovací věta

podmět + přísudek = oznamovací věta

podstatné jméno nebo zájmeno + významové sloveso = oznamovací věta

I + read = I read.

Já čtu.

POZOR: ve 3. osobě čísla jednotného má sloveso koncovku -S

He reads. On čte.

She plays. Ona hraje.

It runs. Ono běhá.

II. otázka

přísudek(část) + podmět + přísudek(část) = otázka

pomocné sloveso + podstatné jméno nebo zájmeno + významové sloveso = otázka

Do + you + read = Do you read?

Čteš/Čtete?

POZOR: ve 3. osobě čísla jednotného má pomocné sloveso tvar DOES

Does he read? Čte?

Does she play? Hraje?

Does it run? Běhá?

POZOR: významové sloveso v otázce nemá žádnou koncovku. je v základním tvaru (infinitiv bez 'to')

III. zápor

podmět + přísudek(část) + záporka + přísudek(část) = zápor

podstatné jméno nebo zájmeno + pomocné sloveso + záporka + významové sloveso = zápor

I + do + not + read = I do not(zkráceně don't) read.

POZOR: ve 3. osobě čísla jednotného má pomocné sloveso tvar DOES

He does not(doesn't) read. Nečte.

She doesn't play. Nehraje.

It doesn't run. Neběhá.

POZOR: významové sloveso v otázce nemá žádnou koncovku. je v základním tvaru (infinitiv bez 'to')